

rette noget i den Henseende her, hvis han ikke kunde faa et passende Antal uafhængige Medlemmer med sig. Dette ser jo ud til at skulle være opnaaet, og det er navnlig over for disse meget ærede Medlemmer og forhenværende Kolleger, at jeg vil tillade mig at sige et Par Ord, idet jeg finder, at den Situation, hvori Landstinget ved enkelte Medlemmers Handling er blevet bragt, er yderst betænkelig for Landstingets Fremtid. I det Øjeblik de 8 Medlemmer, eller hvor mange det nu er, have sluttet sig til Dekretet om, at Skattekommissionens Forslag skal lægges som Grundlag, har man derved gjort et meget betydningsfuldt Skridt, idet man har erklæret en af Folketinget nedsat parlamentarisk Kommissions Arbejde for helligt, saaledes at det er det eneste Grundlag, og man vil ikke høre om noget som helst andet. Det forekommer mig, at hvis dette bliver gennemført i Praksis, har man derved for lange Tider ødelagt Landstingets Stilling og Betydning som Faktor i Lovgivningsmagten. Jeg ved meget vel, at mine Herrer Kolleger, der nu have dannet en lille Gruppe, selvfølgelig — det vil jeg sige udtrykkeligt — ogsaa tro paa, at de derved inaugurerer en ny Politik, som skal være til Lykke og Velsignelse for Landet; det tvivler jeg ikke om, men jeg maa dog udtale, at det kun vil blive en stor Skuffelse for dem. Dette at svække Landstingets Stilling, og at gøre det netop i dette Øjeblik, vil ikke kunne oprettes i lange Tider. Jeg tror, at naar der kommer en rolig, historisk Kritik af det, der foregaar her i disse Dage, vil den ikke falde ud til de Herreres Gunst. Det kan maaske lyde underligt, at jeg efter den ringe Stilling, jeg indtager her i dette Ting, har tilladt mig at sige disse Ord, men jeg har ikke mærket, at det er blevet sagt tilstrækkeligt tydeligt af dem, der have en større Stilling og mere Indflydelse end jeg, og jeg mener, det er ganske nødvendigt, at det siges over for Landet, saa at Folk virkelig faa Øjnene op for, hvad der foregaar.

Til det ærede Medlem for 10de Kred (Bojsen) skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger, der ere fuldt ud begrundede derved, at han rettede en Henvendelse til Købstædernes Repræsentanter, idet han mente, vi burde være særlig taknemmelige over for ham og de med ham forbundne for Udsigten til at faa et Lovforslag gennemført. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at det ikke vilde være stemmende med en nobel Tankegang, at man, naar man føler sig taknemmelig og virkelig har Grund

dertil, ikke vil erkende, at man har Grund til at være taknemmelig. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men ud over dette kan jeg ikke erklære mig enig med ham. Hvad skulde vi Købstadrepræsentanter være saa taknemmelige for, selv om vi faa et Lovforslag i den Retning? Man har jo kun ved et Magtsprog uden nogen fyldestgørende Grund hidtil nægtet Købstæderne og til Dels Landet at faa de ny Skatteobjekter, her er Tale om. Dette har man gjort i mange Aar uden at give nogen fyldestgørende Grund derfor, og det skønt der har været en levende Trang dertil, skønt det har været begæret og ønsket. Intet Menneske kan angive nogen Grund til, at vi ikke skulde have disse ny Skatteobjekter dragne ind under den kommunale Beskatning, men alligevel have vi ikke kunnet faa en saadan ny Lov. Jeg skal være saa retfærdig at erkende, at der kunde være en Grund, der kunde bevæge det ærede Medlem og hans Venner til at være derimod, idet der fra dette Tings Side til Dato er vist en, som jeg finder, uberettiget Modstand imod, at disse Ejendomme, som jeg vil kalde fremmede Jordejendomme, kom til at bære deres Andel af de ny Skatter. Jeg vilde have fundet det retfærdigst, selv om man ikke havde kunnet faa dette gennemført, at man saa dog havde givet Købstæderne, hvad de have et naturligt og rimeligt Krav paa. Jeg kan forstaa, at man navnlig af politiske Hensyn ikke giver dette fra sig, da man saa havde mindre Udsigt til at opnaa det andet. For saa vidt kan jeg forstaa det ærede Medlem. Det er alt sammen kun Politik, og det kan jo være forsvarligt, men jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem, naar han siger, at han nødig stemmer for dette Lovforslag, fordi det efter hans Opfattelse særlig bliver til Fordel for Købstæderne. Jeg mangler enhver Begrundelse af, at noget Menneske nødig skulde stemme for dette Lovforslag, da alle og enhver maa erkende, at det er saa naturligt og selvfølgelig, og at det er urigtigt, saaledes som Tilfældet nu er, at man ikke faar nogen Skat af disse Ejendomme. — Saa sagde det ærede Medlem, at han kun nødig gik med til dette Forslag, men at han dog vilde gøre det, naar han kunde faa alle de fire Skattelove. Aa, ja, det kan jeg forstaa, at han vil gaa med, hvis han kan faa Skattekommissionens Forslag, som han vil have dem, med alle de Millioner, som der ønskes, og i Tilgift faa Tiendeloven med de omtrent 50 Mill. Kr., der dog ogsaa maa siges fortrinsvis at hvile paa Byerne. Men gaar